

EERSTE KERSTDAG 2018

Kind ons geboren...

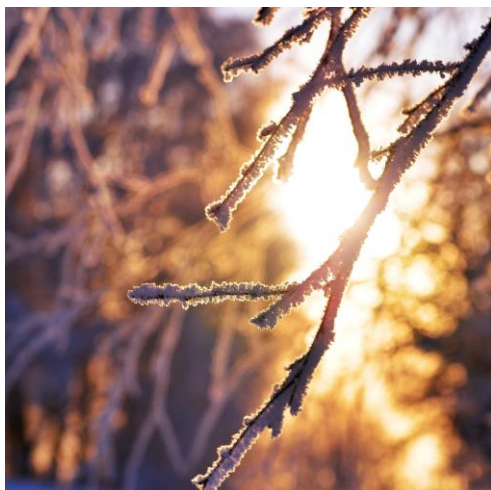
DATUM	25 december 2018
VOORGANGER	Corinne van Nistelrooij
EERSTE LEZING	Jesaja 9, 1 - 6
EVANGELIE	Lucas 2, 1 - 14

OVERWEGING

Dit jaar stuurden we als kerk en klooster deze kerstkaart. Een kaart met daarop een kale tak met daaraan vastgevroren mist. Een kale tak, zoals ons leven soms zijn kan; klein en gewoontjes, zoals er zo veel takken zijn in het bos. Ach, die tak van u en van mij, we lijken niet bijster bijzonder in het bos van de gehele mensheid. En momenten van vastgevroren verdriet hebben we allemaal...

Maar op de kaart schijnt achter die tak het licht! Helder maar duidelijk, zet dat licht die kale tak in een warme gloed en werpt er letterlijk een nieuw licht op. En er staat een gedicht bij:

*Gelukkig dat het licht bestaat
en dat het met me doet en praat
en dat ik weet
dat ik er vandaan kom, van het licht,
of hoe dat heet.*

Het is een gedicht van Hans Andreus.
En het sluit heel goed aan bij het evangelie van Johannes dat we zojuist lazen. Johannes verkondigt op eigen wijze de geboorte van het Kind van het Licht. Hij heeft het - heel abstract – over het Woord.

Hij spreekt niet over het Kind dat in de wereld kwam,
maar het Woord dat in de wereld kwam.

We zouden ook kunnen zeggen: het Licht dat zichtbaar is geworden voor ons.

Johannes liet, meer dan de andere evangelisten, in zijn kerstverhaal hemel en aarde elkaar raken. Bij Johannes is de romantiek van de geboorte in Bethlehem niet genoeg. Bij hem komt Jezus van veel verder. Hij acht Jezus van hemelse oorsprong. Bij Johannes was het kind al vóór zijn geboorte bij God. We zongen het net nog in het openingslied: *Gij komt van alzo hoge, van alzo veer. Van al zo ver....*

We hoorden in het evangelie:

In het begin van alle tijden was er het Woord, en het Woord was God...

God als de oorsprong van het universum.

Johannes verbindt die eerste aanwezigheid van God met de persoon Jezus.

God de Vader en God de Zoon zijn één; één goddelijk licht.

Jezus bestaat vanaf den beginne dus bij God, laten we maar zeggen 'in de hemel' en vervolgens Hij is in de wereld gekomen.

Herman Finkers vatte het zo samen:

God is het begin van alles.

Vóór God was er niets

en Maria was zijn moeder...

Dat is mooi gezegd! Het omschrijft prachtig de complexiteit van het leven; Het leven dat veel meer omvat dan we kunnen begrijpen. Dat wat waar, echt en lichtgevend is, is veel groter dan de werkelijkheid die we kunnen zien en horen. Onze alledaagse werkelijkheid kan wreed zijn en weerbarstig, maar is niet datgene waar ons leven voor bedoeld is. Onze kale takken zijn nooit alleen maar kaal, ze zijn immers ook vol leven. Altijd!

En dát staat ook in het evangelie:

“In het Woord was léven en het léven was het licht voor de mensen”.

Leven.... met al haar kanten van liefde en verdriet,

levensenergie, met al haar uitbundige warmte en frisheid,

levenskracht, in al haar zwakte en sterkte;

dát is het licht voor de mensen.

Die goddelijke grootheid leeft in onze kleinheid.

En daarmee gaat het kerstevangelie van Johannes verder dan die specifieke geboorte toen in Bethlehem. Het gaat om een geestelijke geboorte een permanent gebeuren dat hier en nu, onophoudelijk en in ieder mens plaatsheeft.

Gelukkig dat het Licht bestaat en dat het met ons doet en praat, schrijft Hans Andreus.

En dat het Licht, net als voor het Kerstkind, ook ónze oorsprong is.

Dat Licht kan ons in vele vormen tegemoet komen. Dat gebeurde me bijvoorbeeld een paar weken geleden. En dat kunt u ook zien, kijkt u maar eens naar de versiering op de pilaren in de kerk.

Eén van onze parochianen, een man van tegen de 80, heeft afgelopen jaar takken verzameld, “Nee, niet afgebroken hoor Corinne, gewoon gewacht tot ze op de grond lagen, specifieke takken van de treurberken en de treurwilgen”.

Hij heeft ze vervolgens in een ander licht gezet, wit gespoten.

“Kijk”, zei hij “en daarboven heb ik van hout sneeuwvlokken uitgezaagd. Sneeuwvlokken smelten als het licht van de zon er op schijnt. En al die druppels smeltwater worden kleine stroompjes, riviertjes en vervolgens een waterval, dat zijn de witte takken, waterbronnen, bronnen van leven.”

Ik keek nog es goed, en voelde het: de dorre takken werden waterbronnen, niet omdat de man ze geleverd had of omdat ze waren opgehangen, maar omdat het Licht ze doorstraald had.

Ik gedachten zag ik een oude man op zoek gaan naar precies die takken op de grond die hij kon gebruiken. Ik zag hem vele malen bukken en ik zag hem toegewijd de takken bewaren en bewerken. Zo liet hij zijn gaven stralen. En ik wist dat het Licht tegen hem gepraat had.

En u dacht dat u gewoon naar een simpele kerstversiering zat te kijken 😊

Ik wil het u eigenlijk nog sterker zeggen;

Uit alle situaties, uit alle mensen, kan steeds opnieuw iets van dat Licht geboren worden. Zoals Gods Zoon ooit in de eeuwigheid en later uit Maria geboren is, zo wordt elke dag diezelfde Zoon, Gods adem, in óns geboren. Godsgeboorte in onze ziel.

In die geboorte stroomt ons menszijn vol licht en zuivere helderheid. En we worden doorstraald met Gods wezen, Zijn zijn. Zo kunnen we liefhebben, en zorgen voor elkaar. Dat is niet alleen prettig voor jezelf op een kerstdag als vandaag maar minstens zo prettig voor de mensen die we ontmoeten in alle dagen die komen gaan.

Want dit licht in ons is zo sterk en zo overvloedig dat het zich een weg baant naar buiten en zichtbaar, voelbaar wordt voor anderen; Adem van God in ons.

Koor: “In beginsel was dat Woord .

God zelf was dat Woord

En in dat Woord was léven

En het leven

is het Licht voor mensen dat schijnt in duisternis

en voor het duister niet is gezwicht.

Het Woord is Licht en het heeft onder ons gewoond.

Het is geworden en wij hebben het gezien;

adem van God in een kind...”